

Uoverensstemmelse, at Menigheden ikke ønsker at bevare Tilsynsforholdet. Dertil maa det konservative Folkeparti hævde, at det er noget, man paa ingen Maade hverken tør eller bør forudsætte, og at man ikke bør give dette Fingerpeg for Fremtiden. Det rette og det naturlige er, at det traditionelle bærende Element indenfor Folkekirken, den Stamme, som Biskopperne danner, bevares, saa at Kollatsnægtelse af Biskoppen normalt fører til, at vedkommende Præst ikke indsættes.

Under disse Forhold ser det konservative Folkeparti sig ikke i Stand til at stemme for det her foreliggende Lovforslag. Opinionen baade indenfor de konservative Kredse og indenfor de kirkelige Kredse er gaaet bestemtere og bestemtere i Retning af, at der ingen Koncession her bør gives, saa at det principale Standpunkt, hvori Landstingets og Folketingets Konservative stedse har stemt overens, nu maa være det, vi ved denne Lejlighed følger: Og det saa meget mere som vi udtrykkeligt har udtalt ved vor Repræsentant i Ministeriet, at dette var vort Syn paa Sagen, og at man var meget forbavset over, at man i det hele har villet bringe dette Spørgsmaal frem til Løsning. Man har ikke villet respektere denne Indsigelse — jeg skal ikke komme dybt ind paa, med hvor stor formel Ret, om dog ikke Overenskomsten, i hvert Fald Overenskomstens Aand, kræver, at man havde respekteret Indsigelsen, saa at de andre Partier havde resigneret. Men den Omstændighed, at der er vist — ja, lad mig ikke bruge saa stærkt et Udtryk som: Hensynsløshed, men lad mig sige — Mangel paa Hensynsfuldhed overfor det konservative Partis Ønske paa et saa vigtigt Omraade, hvor der oven i Købet foreligger en Beslutning med det konservative Partis Stemmer, der gaar ud paa en Misbilligelse af Kirkeministerens Færd, gør det sandelig endnu mere vanskeligt for os at give dette Lovforslag vor Stemme. For at løse Kirkeministeren ud af en Vanskelighed gør vi det ikke.

Kirkeministeren (Povlsen): Maa jeg takke de 3 første ærede Talere, som har anbefalet Fremme af det foreliggende lille Lovforslag. Til de Bemærkninger, som

det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) gjorde, skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem udtalte, at dette lille Lovforslag i Væsen og Indhold stemmer overens med Venstres Forslag, er det ikke helt rigtigt. Dette Lovforslag er et Kompromis, og jeg er vedblivende af den Mening, at det vilde have været heldigere, om vi var gaaet til en almindelig Ordning, selv om man havde føjet en Bestemmelse ind om, at denne paany skulde fremsættes for den første ordentlige Rigsdag, efter at Grundloven af 5. Juni 1915 var traadt i Kraft. Men en saadan almindelig Ordning lod sig ikke gennemføre, og da jeg stadig har ment, at det vilde være det heldigste, at vi fik dette Forhold ordnet, er jeg gaaet ind paa et Kompromis, idet jeg har imødekommet det Krav, der blev stillet af Venstre om, at Loven skulde begrænses.

Samtidig har jeg holdt fast paa, at Loven ikke maatte stille Vaalse Sognemenighed for bestandig i en Særstilling, og det var netop det, Venstres Forslag gjorde. Selv om Ordføreren for Venstre i forrige Samling udtalte sig som nævnt, stod der intet som helst i Lovforslaget om, at det var begrænset, tværtimod, til enhver Tid var Vaalse Sognemenighed i Henhold til Venstres Lovforslag stillet saaledes, at den kunde unddrages det almindelige folkekirkelige Tilsyn, og det var en saadan Særstilling, jeg ikke ønskede at give Vaalse Sognemenighed. Det ærede Medlem ved ogsaa godt, at det straks fra en vis kirkepolitisk Side blev lyst i Kuld og Køn som en Ordning; de kunde bruge, fordi man derved, som de udtrykte sig, indkapslede Vaalse Sognemenighed. Men det var det, jeg ikke ønskede skulde ske. Hvis det ærede Medlem har læst den Artikel i „Kristeligt Dagblad“ for i Dag, som blev citeret af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), vil han se, at der finder netop Skuffelsen over, at Vaalse ikke blev indkapslet, stærkt Udtryk. Man naaede altsaa ikke det, siger „Kristeligt Dagblad“, som man fra den Side ønskede. Nej! Nu er det saadan, at ganske automatisk gaar Vaalse Sognemenighed ind under de almindelige folkekirkelige Forhold, saa snart Biskop Wegener ikke mere er Biskop over Lolland-Falsters